

GEOGRAFIA LINGVISTICĂ ÎN BULGARIA

MAXIM MLADENOV (SOFIA)

În ultimii zece ani, în Bulgaria au apărut o serie de studii în care metoda geografie lingvistice este aplicată cu mult succes. Cercetările făcute în ultimii ani de prof. Stoiko Stoikov demonstrează în mod convingător posibilitățile geografiei lingvistice aplicate la limba bulgară. Dintre aceste lucrări cităm:

Глаголното окончание -ме в българския книжовен език (Сборник в чест на акад. А.Т.-Балан, София, 1956, p. 365—374); Названията на картофите в български език (Езиковедски изследвания в чест на акад. Ст. Младенов, София, 1957, p. 127—140); Образуване на бъдеще време (футурум) в съвременния български език (Езиковедско-етнографски изследвания в памет на акад. Ст. Романски, София, 1960, p. 239—256); Ятовият преглас в български език («Български език», XIII, 1963, 4—5, p. 313—332); Към диалектния вокализъм на български език [a > e] (Славистичен сборник. В чест на V Международен конгрес на славистите в София, 1963, p. 285—296); Три местоименни изоглоси в български език (Славистични студии. Сборник по случай V Международен славистичен конгрес, София, 1963, p. 149—164); Названията на две културни растения в български език [диня и пъпеш] («Език и литература», XVIII, 1963, 5, p. 23—34); Названията на тъкачния стан в български език («Известия на Етнографски институт с музей в София», VI, 1963). Lucrările prof. St. Stoikov sînt scrise pe baza materialului cules cu ajutorul unui Scurt chestionar pentru studiul graiurilor bulgare elaborat de D-sa.

Lucrări asemănătoare au fost elaborate și de specialiști sovietici, dintre care cităm: Г. К. Клепикова, К вопросу о происхождении формы казус генерализ существительных женского рода единственного числа а-основ в болгарском языке («Статьи и материалы по болгарской диалектологии», Москва, 1959, вып. 9, p. 91—126); Т. В. Попова, О границе «южного типа произношения ё» (Ibidem, fasc. 10, p. 91—94); Э. И. Зеленина, О краткой форме винительного падежа личного местоимения 3-го лица женского рода га в юговосточных болгарских говорах (Ibidem, fasc. 10, 1962, p. 95—99).

În lucrarea sa *Българска диалектология*, Sofia, 1962, prof. St. Stoikov publică 4 hărți noi care ilustrează fenomene diferite: denumirea *крак* — *нога*, forma verbală a interdicției ¹ *недей, немој*, denumirile *пиза* — *кошул'а* și forma articulată pentru masculin singular. Importantul material strîns de prof. St. Stoikov în domeniul geografiei lingvistice i-a permis să pună într-o lumină nouă împărțirea teritorială a graiurilor limbii bulgare în referatul său de la al V-lea Congres internațional al slavistilor de la Sofia, 1963, intitulat: *Основното диалектно деление на български език* (Славянска филология, III. Доклади, съобщения и статии по езикознание, 1963, p. 105—119).

În referatul său, prof. Stoikov prezintă 5 hărți: una cu 7 isoglose lexicale, una cu 3 isoglose morfologice, una cu 3 isoglose accentologice și 2 hărți fonetice cuprinzînd în total 14 isoglose.

★

Una dintre cele mai importante inițiative ale lingvisticii bulgare din ultimă vreme o constituie elaborarea Atlasului lingvistic bulgar. În comparație cu alte țări, în care activitatea

¹ O formă specială a imperativului, deosebită de imperativul negativ.